

BRINGING EUROPEAN ENLARGMENT CLOSER TO BULGARIAN TEACHERS

*Project of the Bulgarian Section of AEDE for information session financed
by the Delegation of European Commission in Bulgaria*

One of the goals of the Bulgarian Section of European Association of Teachers (AEDE) is to create broad educational network for information and training involving teachers in Europe and to promote the idea of European dimension in education. The project "BRINGING EUROPEAN ENLARGMENT CLOSER TO BULGARIAN TEACHERS" which is

The target group to which the project is addresses is teachers in the Central Balkan region (Karlovo, Sopot, Kalofer, Troyan, Hisaria, Vassil Levski). The specific objective of the project is to increase understanding and the level of knowledge of Bulgarian teachers of the process of negotiations and European integration in the field of education and to popularize the potential benefits of applying EU educational programmes. The overall objective is to improve teachers understanding of the EU integration process, to encourage the debate on country's preparation for membership and to promote the exchange of information about European educational initiatives.

The information session which will held between 8 and 10 of may 2003 in Hisaria town will consist of diferent communicational pannels:

- Lectures on the key topics in EU educational policy, negotiation process, EU educational programmes,
- Questions and answers - discussions for share teachers experience, exchange best practices and avoid overlappings in applaing in EU programmes, ensure complementarity of topic range and approaches, make recommendations for course improvements,
- Demonstration of specialized materials.

The information session will try to help the teachers to develop the understanding of European integration as a process. This would require an emphasis on three distinct spheres of knowledge about the European Union — policy making in Education; negotiations on CHAPTER 18 (Education and Vocational Training) and CHAPTER 2 (Movement of People); how to apply in EU programmes in the sphere of education.

● The focus on **policy making** in Education aims at giving basic orientations about the macro-level of the Educational policy process in the EU.

● The focus on **negotiations** aims at giving practical knowledge about the negotiation processes in the EU both as a conflict-resolving activity and a consensus-building process.

● The focus on **EU programmes** aims at giving practical skills for participation with project at the programmes.

Informational resume for the event will be loaded on a web-site of the Bulgarian section of AEDE — www.factbg.hit.bg or www.factworld.info.

Българската секция на Европейската асоциация на учителите ще проведе информационна сесия в гр. Хисаря по проект, финансиран от Делегацията на Европейската комисия в България. Тематичният фокус на събитието „Разширяването на ЕС — по-близо до преподавателите“ е насочен към информиране на българските учители за политиката на Европейския съюз в сферата на Образованието, процесът на преговори на България и ЕС по Глава 18 „Образование и професионално обучение“, както и за възможностите на учителите да кандидатстват с проекти на ЕС.

Представяме ви две есета, които разкриват някои гледни точки от дебата за българската идентичност и присъединяването към ЕС.

С въпроси за информационната сесия и допълнително информация можете да се обърнете към Милена Драгова, отговорен редактор на „Бюлетин Европа“ и член на БСЕАУ: dragova2000@yahoo.com

Daniela Ilieva, 8 SOU - Sofia

HOW TO USE DOCUMENTS IN HISTORY CLASSES IN FOREIGN LANGUAGES

*Kostadin Paev PHD
South Western University
Blagoevgrad*

The interest in foreign languages learning has explicitly grown in the last decades all over the world. Development in communications and the acceleration of the globalization processes irresistibly impose this tendency. The problems, arisen in this direction in the educational systems of different countries more or less were overcome. But not so are the things connected with teaching different subjects in foreign languages and particularly here I would like to deal with an aspect of the problem of teaching history in English as a foreign language¹ - especially how to use documents in history classes.

Working with documents is one of the traditional and most popular forms of students' activity in history classes and which has proven its high effectiveness.¹ It assists the development important for the students skills.² With their original content and authentic style the documents present most closely and emotionally the spirit of the epochs, of the time, when the studied events have occurred. But using documental sources in teaching history in foreign languages has many specific features, which have to be observed in order to use them in the best way. The original text creates a number of barriers in its perception, rationalization and interpretation in the foreign language. The first problem usually is the arduous vocabulary which means plethora of too many unknown words, typical of the past. They are chiefly personal and geographical names, also specific concepts. Most of them are not translated according to their modern meaning, but are English pronunciation of Jewish, Greece or Latin original.³ The place of the teacher in that situation is very responsible. When he works with such a text, translated in English, the teacher easily presents the correct writing of the un-

known words but he has to ascertain their exact pronunciation too. A considerable part of the historical concepts and names are absent even in the most volumetric dictionaries and because of that the teachers have to search for specialized editions. Very appropriate in these cases is the Daniel Jones' Dictionary of the English pronunciation⁴, containing transcription of most of the words used in contemporary English. But when the teacher deals with texts in the native language new challenges stay in front of him. First he has to ascertain the correct written forms of the new words. For that the use of special historical editions in English is recommended, where the teacher can find the unknown names, concepts etc. After that in the described above way he can acquaint himself with the correct pronunciation. Especially for the geographical names very useful is the issued and widely distributed Historical Atlas⁵ where on the topically and chronologically arranged maps can be easily found the looked for object. Valuable additional book destined for the students, learning Medieval History is the compiled by Keith Kelly edition which consist of simple explanations of words and phrases, typical of the Medieval Times.⁶

When the teacher explains the unknown names, historical concepts and terms he has to present them in a very accessible way: the new words have to be written on the blackboard with their transcription and meaning. When it is necessary the students should practice their pronunciation. It is clear, that important conditions for efficient work in teaching history in foreign languages and in particular in English are as the high erudition of the teacher and excellent language preparation as well availability of some specialized editions — dictionaries and historical books.

In working with documents in history classes three main approaches and a few methods are used, depending on the concrete conditions and the students' language level. The first one is examining the original text. Its important priority is that it reproduces au-

¹ The literature in this area is too scanty. See e.g. Wells Bounsfeld, D. Bilingual Learners and Secondary History. Hounslow language service. Hounslow (not indicated year of edition); Paev, K. The Graphic Models and the Teaching History in English as a Foreign Language. Forum for Across the Curriculum Teaching, 2000, N 3, pp. 13-18; Paev, K. Teaching History in English in Bulgaria. Forum for Across the Curriculum Teaching, 2002, N 9, pp. 4-5; Paev, K. Some Methodological Problems of Teaching History in English as a Foreign Language, 2002, N 9, pp. 5-6.

² See: Shopov, J. i G. Georgiev. Metodika na obuchenieto po istoria. Sofia, 1978, s. 269 sL; Kishereva, R. Metodika na obuchenieto po istoria. Sofia, 2000, s. 138 sL.

³ See: Shopov, J. Problemat za samostojatelna rabota na uchinitelzite v uroka po istoria. — Problemi na obuchenieto po istoria v uchilishte. Sofia, 1993, s. 90; Shopov J. Metodika na obuchenieto po istoria. Blagoevgrad, 1996, s. 150.

⁴ Eg. we use not "Julian Renegade" but "Julian Apostate"; or not "Saint Sophia" [the famous Justinian's basilica in Constantinople] but "Hagia Sophia" etc.

⁵ See: Jones, D. Everyman's English Pronouncing Dictionary. Sofia, 1987.

⁶ Historical Atlas. Anders Rohr, J.W. Cappelen's Forlag. Oslo, 1996.

⁷ See: Kelly Keith. Man and Medieval Times: A glossary of terms. The British Council in Bulgaria, 1999 - 2000.

thetically and closely the concrete situation in the past. The weak sides of this approach are the very difficult vocabulary — too many unknown words with difficult pronunciation and the specific style of the document. The original texts can be used in class only in cases of high level of having command of the language of the students. The example given below is by the medieval writer Hildebert:

*"All the past is gone. In Rome there is no memory of Rome left. I myself have forgotten about myself during that decline. But my defeat is to me much more valuable than victory. In my fall I am more glorious than the haughty; in my poverty I am richer than Croesus. The gonfalon has given me more than the eagles [of the emperors], the apostles — more than Caesar. Even the unarmed people gave me more than the victorious rulers. Earlier I ruled in my prime over the earthly bodies of the people, while now, having fallen in the dust, I rule over their souls."*¹

The next approach is the use of reduced text. It means that some parts of the text — passages, sentences, phrases or words are eliminated. The priorities of such approach are that the authentic style of the text is saved and simultaneously some of the unknown and difficult words are abolished. The weak point is that the document loses its wholeness and becomes torn to pieces. This approach can be applied in classes with a good level of the foreign language of the students. Such a variant of the text given above is the next example:

"All the past is gone. In Rome there is no memory of Rome left. I myself have forgotten about myself during the decline. But my default is to me much more valuable than victory. In my fall I am more glorious; I am richer the unarmed people gave me more than the victorious ruler. Earlier I ruled over the earthly bodies of the people, while now, having fallen in the dust, I rule over their souls"

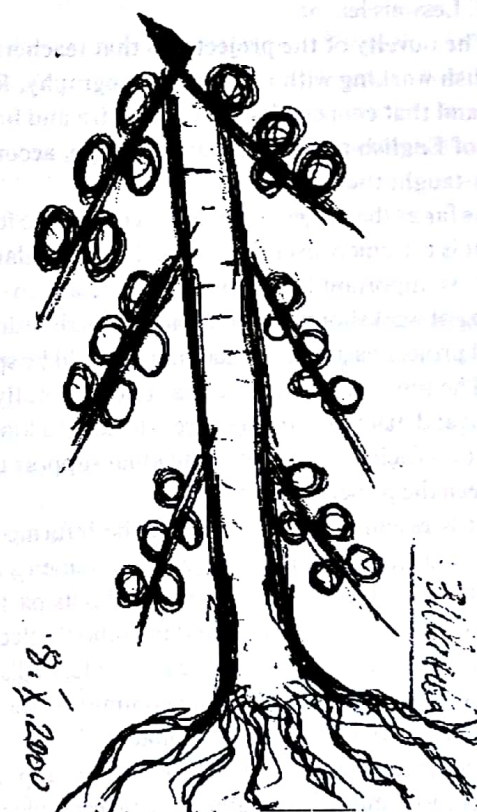
The third approach includes text editing which changes its form but saves the main content and ideas. The priorities in this case are fully adapted in style and in vocabulary text at the students' level. The foibles are the lack of authenticity and restricted vocabulary. The approach is suitable for the students with middle language level. The text above then would have some similar form:

"The glorious Rome is far away in the past but now it has other glory, much more valuable. Rome is richer now because it rules not over the bodies of the peoples but over their souls."

As for the concrete methods of working in class they also are several. The original documental texts must be selected and if it is necessary translated by the teacher. He has to present it to the students in prepared for work form. The same is valid for the reduced texts, where only the teacher could assess which parts to be eliminated and which to be saved, envisaging the purposes of the history education and the tasks of the concrete lesson.

The text editing suggests wider opportunities. Except the teacher in some situations the text can be edited by the students if their level allowed that. In the case the teacher presents to the students original text which they have to edit, avoiding the sections which they would find difficult. The third variant is when the students have to translate text from native into foreign language. This task can be combined with another one: after translation, they can edit the same text. These activities are too effective forms of work with documents in history classes and every time where it is possible they have to be applied.

The suggestions written here of course do not exhaust the topic of the use of documental sources in the history teaching in foreign languages and in particular in English. The problems could be solved not only by the theoretical recommendations of the specialist but also by the ideas, coming from practice.

¹ Kazakov, G. and M. Donkova. History for 8th class. The Man and the Medieval Times, Sofia 1998, p. 35.

THE ROMANIAN SCHOOL-BASED CURRICULUM PROJECT

Gabriela Chefneux, British Council Centre, Brasov

1. Project aim and objectives

The overall aim of the project was to support the development of school-based curricula within the Romanian Education Reform process and the focus was on lower secondary grades. The ten objectives of the projects were:

1. To enable teachers to produce specific cross-curricular optional class syllabuses
2. To encourage integration of different subject areas to facilitate more realistic and meaningful learning
3. To promote the production of practical student-centred learning materials
4. To encourage cross-curricular pedagogic cooperation between teachers
5. To encourage cross-curricular task-based learning
6. To encourage a more student oriented attitude within the school and greater consideration of students' needs and interests
7. To help students become independent confident learners, who can see and appreciate the practical value of the learning objectives and processes
8. To encourage students to actively contribute their own materials or ideas to the learning process
9. To promote inter school sharing by teachers of cross curricular experiences
10. To keep parents informed about the current optional classes via such channels as students' diaries and get feedback from parents

2. Project events

The main stages were to select the schools interested in developing cross curriculum subjects and to deliver the training in terms of syllabus design, materials writing and students' evaluation. Project meetings alternated with trainers visiting individual schools to support teachers in their work.

The cross curricular subjects are as follows: Environment Protection (3 schools), Computers through English (2 schools), Local traditions (2 schools), Counselling (2 schools), Drama (2 schools), Science through English (1 school), Romanian and Celtic myths (1 school), English musical traditions (1 school)

Great travellers of the world (1 school), Communication in public space(1 school)

3. Lessons learnt

The novelty of the project was that teachers of different subjects worked together (there were teachers of English working with teachers of geography, Romanian literature, history, physics, information technology, etc) and that cooperation was both intra and inter-school. The teaching materials were sometimes a combination of English and Romanian language, according to the focus of that class. In several schools the teachers team-taught the optional.

As far as the project team is concerned, the following lessons have been learnt:

- It is extremely useful to strike the right balance between theory and practice;
- It is important to identify the necessary amount of training required and be flexible in terms of content and timing of workshops (for example although little time was initially devoted to materials writing it was considered by all project participants that more should be spent on it, and the timetable was changed accordingly);
- The timing of the project has to be carefully considered — (for example the training workshops on syllabus design and materials writing were scheduled a long time before the optional classes were actually taught in schools);
- It is efficient to provide individual support to teachers (trainers went to schools and worked with teachers in between the project meetings);
- It is essential that participants be informed of the amount of work involved in the project from the very beginning (clear outline of project requirements and participants' roles);
- It is useful to know more about schools/participants who apply to join the project (the letters of applications are not always clear enough, and the school selection process could have been improved if recommendations had been asked for). For instance, the project team discovered that in some cases it was not a joint decision of the school to apply, but it was the principal committing the teachers into the project.
- It is beneficial that the principals be involved from the very beginning and attend the project meeting as they can give teachers their full administrative support and appreciate the teacher's efforts and work.

For more information about the project, please visit the britishcouncil.ro site — English Language Projects — School - Based Curriculum (Brasov)

Да бъдем себе си не за пред другите

„Психологията на днешния българин е във висока степен психология на човек от едно преходно време, когато животът му преминава бързо от едни към други форми. Има в нея много размествени неща. Поради бързото ни откъсване от селския и полуградски живот, поради бързото ни приобщаване към културата на Западна Европа, ние се завъртяхме на сто и осемдесет градуса около собствената си ос и се дезориентирахме. До каква степен сме дезориентирани, се вижда например от това, че счетохме за нужно да имаме един от най-модерните и скъпи театри в Европа, преди да имаме канализация в Пловдив.“ (Константин Гълъбов, „Психология на българина“, 1934 г.).

Не се ли намираме и днес ние, съвременните българи, в подобна ситуация? Дезориентирани и обезверени, ние за пореден път правим стихийни опити да се модернизираме и да станем част от пространството на цивилизованите европейски държави. Пред нас отново стоят вечни човешки въпроси от типа: „Кои сме?“, „Защо сме такива?“, „Накъде вървим?“, „Какви искаме да бъдем?“ Налага се да преосмислим минало, настояще и бъдеще не само на индивидуално, но и на национално равнище. Когато отделният гражданин не намира за себе си отговор на въпроса защо и как да се идентифицира с нацията, самата нация също загубва онова общностно начало, което я прави единство от индивиди. В такъв случай говорим за криза на националната идентичност, която закономерно води до национален нигилизъм и склонност да се самоотричаме или до опит да преодолеем комплексиранията си, ровейки се в миналото и търсейки там основанията за национална гордост.

Можем ли обаче да мислим собствената си национална идентичност единствено през миналото и спомените за далечните ни предтечи, можем ли да основаваме самочувствието си единствено на патетичния образ на България, възпята от Вазов, който да си признаем звучи твърде приповдигнато и изкуствено и доста се разминава с образа на съвременна България? Защо и днес ние мислим за своята идентичност като декор, с който позираме пред света и който трябва да представи България с емблематичните за нашата култура образи на мускали, носии, черги, гайди. Културата безспорно е начин да се отворим към света и да покажем своето своеобразие, да накараме другите да ни опознаят като различни, да се опитаме да променим културните стереотипи, в които те, европейците,

може би продължават да мислят за нас. Но не е ли време да преосмислим собствената си културна идентичност и да се опитаме да си я представим такава, каквато ни харесва на нас, а не такава, каквато да се хареса на другите. Защото нашата идентичност не е за пред другите, а страна от самите нас и въпросът не е да ни одобри някой там, в Европа, а да разберем по-добре себе си.

Оставяйки настрана цялата европейска реторика, с която в публичното пространство политиките говорят за бъдещото ни членство в Европейския съюз като за отваряне и затваряне на поредната глава от преговорите, ние трябва да си отговорим на ред въпроси: Защо искаме да станем част от европейското пространство и какво очакваме от подобно бъдеще?, Защо се казва, че България няма друга алтернатива?, Какво в поведението и нагласите ни е европейско и какво не е? С две думи трябва да си дадем сметка за ценностите, върху които се основава настоящият ни живот. А те безспорно са европейски. Това са ценностите на модерната епоха, родила автономния индивид и идеята за фундаментални човешки права - свободата на личността и правото на всеки да бъде уникален, демокрацията като законност, ред и уважение към институциите, толерантността и зачитането на различията, ясните правила в бизнеса и действителното благоденствие, основано на труд и инициативност, а не на рекет и „далавери“. В този смисъл е и стремежът ни да станем част от европейското пространство — това е стремежът ни да бъдем подредена и чиста, благоденстваща и модерна държава.

Този стремеж има не само икономически и политически, но също културни и духовни измерения. Те са свързани както с начина, по който се преживяваме като различни със своя език, самобитна култура и стил на живот, но и като

свързани от общ дух и общи ценности с останалите европейски народи. Защото Европа е не само общ пазар и обща валута, но „духовна форма“, „състояние на духа“, пространство, основано върху различието, а не върху еднаквостта. Никой не иска от нас да се откажем от собствения си облик и идентичност. Точно напротив, Европа ще се обогати с нашето културно-историческо наследство, с нашата азбука, с нашия фолклор, с нашата душевност. В този смисъл пред нас не стои дилемата или — или. В съвременния свят, в който индивидът има пълната свобода да съчетава различни идентичности в себе си, ние можем да бъдем едновременно и българи, и европейци, и граждани на света.

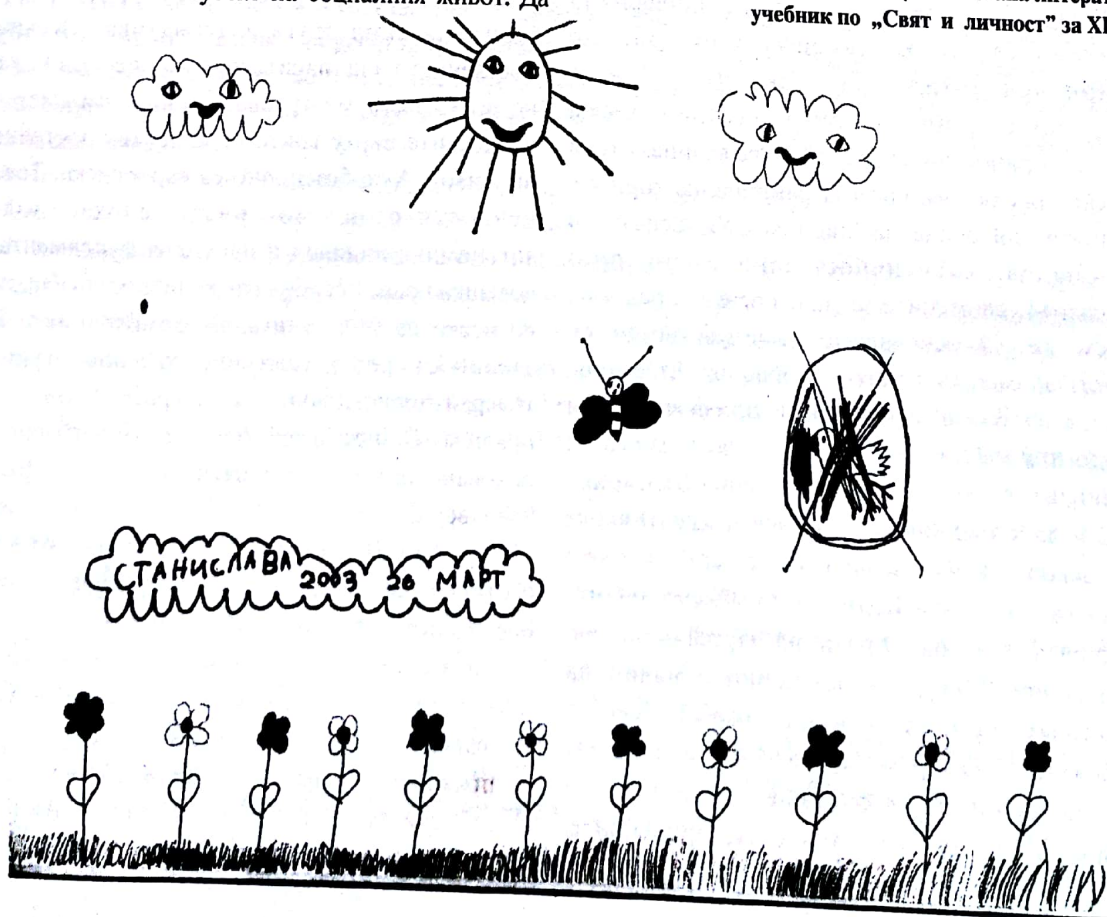
Пред нас по-скоро стоят други предизвикателства - да развиваме онова, което ни харесва в самите нас и да преодоляваме онова, което ни пречи да просперираме, да се разделим с патриархалната нагласа от тоталитарното минало, която роди зависимия човек, очакващ някой друг да се грижи и решава вместо него. А как от поданика ще се роди гражданинът? Как от неомодернизирана маса обезверени и едва оцеляващи индивиди ще се превърнем в гражданско общество? И какво е да бъдеш гражданин? Означава да имаш ясни критерии за добро и зло и да ги отстояваш независимо от конюнктурния натиск, да бъдеш автономен индивид, който се изживява не като обект, а като субект на социалния живот. Да

бъдем граждани означава и да започнем сами да се договаряме как искаме да изглеждат нашите училища и детски градини, нашите болници и населени места и със законни средства да търсим сметка на управляващите, ако те нарушават общественния договор.

Безспорно училището е една от институциите, от които се очаква да образова и възпита бъдещите граждани на обединена Европа. Възможно ли е обаче това да стане в общество, което не може да произведе свой политически елит и изобщо елит от етично мислещи и етично функциониращи индивиди, които са имунизирани срещу вирусите на корупцията и които са готови да поемат отговорности? Въпрос на избор е в какво ще вярваме - дали в това, че винаги ще има някой друг, който ще дърпа конците на живота ни, било в Москва, било в Брюксел - или в това, че ние самите го контролираме.

Да бъдеш гражданин означава да си готов да поемаш рискове и да бъдеш автор на собствения си житейски проект, да си способен не само да взимаш, но да даваш, да съграждаш социалното. Защото „Упадъкът идва тогава, когато престанем да казваме: Какво ще направим? и започнем да питаме: Какво ще се случи?“ (Дени дьо Ружмон).

Маринела Маркова — учител по философия в СОУ
„Георги Бенковски“ — гр. Тетевен
(Използвана литература —
учебник по „Свят и личност“ за XII кл.)

Европа има нужда от моя народ

Мирена Шишкова*

Заставам пред белия лист, раздвоена и леко изнервена, като пред психотерапевтичен сеанс, когато от мен се очаква да се изповядам пред непознат, за когото се предполага, че ми мисли доброто. Не зная дали мислите ми ще стигнат до него, но се надявам поне страховете ми, извадени наяве, да се разсеят. Защото дългото и напрегнато очакване да се случи „Обединена Европа“, от която аз ще съм частица принадлежност, отдавна вече не звучи за мен еднозначно.

Наблюдавам на географската карта пестроцветната Европа. Не е много голяма, но пък си има всичко — води, планини, равнини. Лято и зима, пролет и есен. Увеличен модел на моята природно щедра България. Но къде многозначителна ще се чувствам, ако в графата за гражданство пиша „европейка“. Не нося у себе си обидата от така безизвестния си български произход. Незнанието все пак е срам и неудобство за незнаещия. Но така бих искала целият свят да узнае, че моята малка красива България е част от Стария континент, а аз съм потомка на горд и древен народ.

Първоначалното непредубедено възприемане на обединението като функция на благородния човешки порив да се съюзяваме със себеподобните, за да множим силата си в името на доброто, постепенно отстъпи място на страха. Страхът от усещането, че съм се запътила занаякъде, където не ме очакват с разтворени обятия, че се стремя към нещо, което, градейки своята цялост, отказва да ме приеме с обремененото ми съществуване. Комплексът на „раковата клетка“, на нежелания натрапник, който с проблемите си нарушава усещането за хармония, допълнително ме натоварва с чувство за вина. Вината, че по силата на моята национална принадлежност не съм достатъчно „цивилизована“ за визията на представителна Европа. Усещането, че съм онова дрипаво, босоного селянче, което не подхожда на светския блясък и на което винаги ще се гледа с надменност

и снизхождение, ме разколебава в желанието да стана част от Обединена Европа. Някак постепенно и противоестествено жадуваната майка Европа се превърна в мащеха за мен. Защото първото, в което се опитаха да ме убедят, е, че аз не съм нейна дъщеря или по-точно — не съм достойна да бъда такава. Трябваше да повярвам, че не съм това, което винаги съм била — европейка.

Повече от десетилетие се опитвам да убеждавам света, че въпреки проблемите на националното ми битуване и накърненото национално достойнство, аз съм европейка по дух и плът. Моето самосъзнание е европейско, дори потеклото ми — до девето коляно. И се чувствам още повече такава, поради граничната близост на Азия. Онази Азия, която със своята мистика и екзотика ми внушава усещането за моята различност. Нима е нужно да доказвам, че съм европейка?.. Та аз никога не съм била, не съм се чувствала друга. Защо съм отвъд оградата?.. Само защото съм бедна и поради това нелицеприятна? Нима майката различно обича децата си — успелите повече от неуспелите, богатите повече от бедните? Нима може да бъде по-малко майка от това, че рожбите ѝ не оправдават еднакво нейните високи очаквания?.. Моята балканска непримиримост, моят древен и поради това благороден произход ме отказват да коленича и да сведа глава. Аз съм и винаги съм била част от Европа.

...

Европа има нужда от мен точно толкова, колкото и аз от нея. Защото Обединена Европа не е само географско понятие. Тя е най-вече величието на древния дух, което е немислимо без моя малък, но горд народ. Немислимо без моите уникални традиции, без моите древен език и култура, без безпределния глас на изстрадалия ми народ, пронизал с песента си дълбините на космоса като извечна болка и стремеж към съвършенство.

Европа има нужда от моя и от подобните на моя уникални народи. Има нужда точно от тяхната различност, защото красотата и хармонията са не само в единството на многообразието, но и в многообразието на единството. Защото да си част

* Авторката е ученичка в XI клас на Еликова гимназия „Д-р Ив. Богров“, Димитровград. Есето е отличено с I награда в конкурса за написване на художествен текст „Обединена Европа в моите представи“, организиран по линия на спонсорен проект по програма „Европа“.

от Европа не означава да се отдалечиш от себе си и да се откъснеш от своите корени. Промяната не е измяна. Обединена Европа има нужда от нашата самобитност и национално достойнство. Ние сме й нужни горди, защото е недопустимо, „когато всичко расте, само духът да пада“ (П.Р. Славейков). Икономическата мощ, техническият просперитет, материалните богатства са постижимите неща на битието. Тяхната материалност обаче е и тяхната нетрайност. Вечен и непобедим е само духът. Той е, който ни сродява и обединява. Той е, който ще създаде чудото Обединена Европа.

Географски цялостна, икономически силна, политически независима, екологически чиста, морално извисена — стара и нова, загадъчна и близка: това е моята Обединена Европа. И аз знам, тя ще ме приеме с онази любов, с която майка прегръща завръщащото се от трудно пътуване свое дете. И в тази всеопрошаваща прегръдка ще изчезнат съмненията, ще се стопят страховете и ще се заличат разстоянията. Светът ще стане по-малък, животът по-лесен, хората по-близки. И ще прозрем, че само един обединен свят без граници, противоречия и войни, свят на разбирателство и добротворство, може да дари светло бъдеще на човечеството.

Como guardar agua

Nuestra familia gasta 11m³ de agua a mes pero cuando mi padre esta en Bulgaria o 2,75m³ de agua con mi padre y 3,6m³ sin mi padre. La usamos para todas las labores domesticas I echamos 45 kg de basura a mes.

Podemos disminuir el peso de la basura que echamos si no echamos los productos que nos quedan despues de la comida. Otra manera es volver la papel usada en puntos reciclarios.

Para disminuir la cantidad del agua que usamos tenemos que parar los grifos cuando nos lavamos los dientes. Tambien no tenemos que ducharse mucho tiempo porque gastamos agua.

Boris T. 10b - 8 SOU - Sofia

El agua en mi familia

Mi familia se compone de tres personas y un gato. Nosotros usamos 9m³ de agua para un mes y por siguiente 3m³ para una persona. Nosotros gastamos esta cantidad de agua para limpiar, para lavar, para ducharse, pero raramente para beber, porque generalmente bebemos agua mineral.

Podemos disminuir el uso del agua como siempre paramos el grifo del agua, disminuimos el tiempo de cada ducha.

Nuestra familia echa 30kg de basurapara un mes.

Ani 10b - 8 SOU - Sofia

Weihnacht und Neujahr

Am 24 December ist der Weihnachtsabend. Ich und meine Familie haben in den Haus von meinen Großeltern gefeiert. Meine Oma hat viel traditionell Speisen gekocht-gebild-brot mit silber Münre, Kohlouladen, Bacjlobst, verschieden Obst, Gesotteneskorn, Walmüsse und Haselnüsse, Gesottenesbohne und Tölpel. Ich und mein Bruder haben den Tisch gedeckt. Dann haben wir das Fest begonnen. Zeurst hat meine großmutter die Zimmer mit dem Weihrauch weihrauchert. Wir haben den Rauch eingeatmet. Das ist bei uns Brauch für Gesundheit.

Am Weihnachtsabend muss man einen Bissen aus yede Speise auf dem Tisch essen. Das ist auch eine Tradition und wir haben sie beachtet.

Um 23 Uhr haben Weihnachter bei uns gekommen. Sie haben uns Weihnachtslieder gesungen. Sie haben ein Gebet für gesundheit und Fruchtbarkeit gesagt. Dann haben wir den Zapfenstreich gesehen. Um halb eins haben wir die Geschänke bekommen. Ich habe eine Schultasche, eine Reisetasche, eine Mütze und einen Pulli bekommen. Mein Bruder und ich haben rwei Funkstationen bekommen. Dann sind wir nach Hause gefahren.

Svetoslav Galinov Ivanov,
VIII d class,

"Goethe" German Language School, Bourgas

